

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 20-02-2013

El senyor Campo diu:

“Com a Grup d’Estudis, també en tot cas la directora, la # va ser del Grup d’Estudis, jo com a president del Grup d’Estudis vaig parlar amb ella, i per tant, a veure, ho sabia també. D’acord que no s’han fet els tràmits adequadament, però a més a més el Grup d’Estudis també li va comunicar personalment a la directora de l’escola que hi havia aquesta proposta per part nostra.

Bé, llavors, res, volia, he deixat de ser president, volia presentar-vos a la Rosa, però com que s’ha allargat el ple ha hagut de marxar. En tot cas sí que us voldria agrair la col·laboració que l’ajuntament i tots els grups municipals teniu amb la nostra feina i que espero que continuï, us volíem demanar que fem la reunió que vam quedar per parlar sobre Sant Pere Màrtir i sobre patrimoni amb tots els grups municipals, ens agradaria que la poguéssim fer al més aviat possible.

Després, vam fer un acte sobre el Pare Miquel d’Esplugues, i de vegades surt Biblioteca Pare Miquel o d’això... Voldríem que s’utilitzés sempre el nom correcte, que és Pare Miquel d’Esplugues, eh? Per tant, que vetllem des de l’ajuntament o des de la pròpia biblioteca que quan es parli de la Biblioteca d’Esplugues, es parli de la Biblioteca Pare Miquel d’Esplugues que és el nom, el seu nom correcte.

Després us donarem als portaveus un vídeo que hem elaborat, com cada any, sobre les activitats de l’any, una mica perquè veieu el que fem, i llavors també que us convidem el dia 7 als actes que fem el primer dijous de cada mes, fem un acte sobre els 25 anys de natació a Esplugues, que l’any passat el Club de Natació d’Esplugues va fer els 25 anys, i pensem que val la pena que comencem l’any recordant la feina que ha fet... Per tant, us convidem a tots els grups a participar-hi. Això seria com a Grup d’Estudis.

Llavors, a nivell personal, a veure, una petita reflexió, eh? Jo m’he quedat una mica sorprès amb el debat sobre el dret de decidir i sobirania. Jo no entenc que un ens..., si algú té dret a decidir és perquè té dret de sobirania, si no té dret de sobirania no pot decidir res, per tant em sembla que és una polèmica que no té massa sentit. Perquè a més a més, ni el dret constitucional ni la història ens avala en això. A veure, l’esquerra catalana i espanyola –el PSUC, el PSC, el PSOE i el PC– històricament han defensat el dret d’autodeterminació, perquè Catalunya és una nació que tenia dret d’autodeterminació i això s’ha defensat tota la vida. Que l’autodeterminació sigui independència o federalisme és una altra cosa, però en tot cas, un sistema federal indica que Catalunya

sobiranament es federa amb algú, per tant és que Catalunya és sobirana, si no, no pot exercir ni dret d'autodeterminació ni res.

El problema ve perquè hi ha un article a la Constitució Espanyola molt curiós – dic curiós per no dir una altra cosa– que parla de la “*Unidad indisoluble de la nación española*”, eh? Aquest article va ser imposat per la JUJEM, Junta de Jefes de Estado Mayor, i pel Rei, i va ser imposat a la ponència constitucional. I és un article feixista, perquè us convido a què mireu qualsevol constitució democràtica del món on tingui un article tan surrealista, tan feixista com aquest, eh?, el que passa és que s'havien de tenir contents als militars i en aquell moment es va aprovar això.

Això justifica que ara, des del nacionalisme espanyol, s'entri en contradicció amb les dues legitimitats, però escolteu, si seguim la nostra tradició d'esquerres de tota la vida, les esquerres de Catalunya i Espanya han reconegut el dret de determinació del poble de Catalunya, per tant, aquí no hi ha debat, no hi ha debat històric i us hauríeu de posar d'acord, no ens deixarem portar... Perquè a més la Constitució és oberta, al costat d'aquesta aberració que es va haver d'aprovar perquè sinó no hi havia constitució, doncs parla de nacionalitats i regions, per tant d'alguna manera també es reconeix la plurinacionalitat d'Espanya, per tant la Constitució és una cosa complexa, però no ens agafem a aquesta aberració d'article per condicionar un dret democràtic.”

La senyora alcaldessa diu:

“Gràcies senyor Campo. La senyora Teresa Carbonell. Una o dues qüestions?”

La senyora Carbonell diu:

“Una pregunta i una qüestió.”

La senyora alcaldessa diu:

“Doncs té un minut per a cada.”

La senyora Carbonell diu:

“La pregunta és, del tema del Carnestoltes, sembla ser que el senyor que va fer Carnestoltes, que va fer tot el discurs en castellà. Seria bo que es tingués en

compte aquest tema. Jo no hi era l'any passat, però m'han dit que l'any passat també es va fer en castellà. Ho dic perquè diverses persones m'ho han comentat, vull dir... Aquesta és una.

I l'altra és referent al tema de les mocions... *(Veus de fons.)* L'altra és sobre això de les mocions amb un altre to, que estic totalment d'acord amb el que ha dit el Santi, però és un altre to. Segons he entès, hi ha hagut una moció presentada per uns partits polítics, primer. I hi ha una segona moció presentada arran que s'ha presentat la primera pel Partit Socialista, amb una diferència que és la sobirania. Ho he entès bé, no? Segons diu la senyora alcaldessa, «no sortirà una moció que no estigui d'acord amb el que creiem el nostre partit», llavors, no entenc per què l'heu deixat sobre la taula. Perquè tinc curiositat per saber el mes que ve com presentareu aquesta moció unida, si la senyora Pilar Díaz diu que no sortirà cap moció que no estigui d'acord amb el que ells creuen, quan el bàsic de la moció és irrenunciable per al Partit Socialista, que és la sobirania.

Aleshores no entenc com ho resoldreu, no sé si heu de fer puntes de coixí o gran política, m'agradarà veure-ho, o sigui que el mes que ve, jo vinc sempre però el mes que ve no fallaré per veure com fareu això, com us posareu d'acord. I després, hi ha un partit que no surt aquí, que clar, no és que hi hagi majoria d'un cantó per decantar balances i no sé què. Tinc curiositat, i realment estic també d'acord amb la senyora alcaldessa quan ha dit que d'acord, que això s'havia de debatut ja al Parlament i que el que importa són els temes que hi ha, que tenim molts problemes a la ciutadania i que aquest és un tema que ja es va debatre al Parlament, tot i que em sembla bé que es presenti aquesta moció, vull dir que estic d'acord, però tinc ganes de saber com ho resoldreu. El mes que ve...”

La senyora alcaldessa diu:

“Molt bé. Senyor Jordi Raventós té la paraula. Una o dues qüestions?”

El senyor Raventós diu:

“Dues qüestions.”

La senyora alcaldessa diu:

“Un minut per a cada.”

El senyor Raventós diu:

“Molt bé, gràcies. Una cosa és el tema del Síndic de Greuges, que fa bastants plens que no ho preguntem, no sabem com està el tema, si heu fet alguna comissió per parlar-ho i preparar-ho, si és que ja heu pensat en alguna persona i ho heu parlat amb ella, o com està, perquè si no també s’anirà allargant en el temps. I també ens agradaria com el tema dels horts, si heu posat una data també ens agradaria que en això, aviam, fent-ho bé, no cal precipitar-se, però sí posar una data, perquè si no s’anirà allargant i també ens sabria greu.

I la segona cosa és a la Miranda, que s’està arreglant el carrer Jaume Marcos amb l’Avinguda de la Miranda, que s’està fent una escala i unes voreres, s’han posat uns arbres. No entenc aquella corba, que hi ha un tros d’hort, clar, a tothom li sap greu que li expropiïn, però es deu poder pagar, suposo, però és una corba on els autobusos se’n porten sempre els pals i el que hi ha a la corba, es fa una escala, que em sembla correcte, però el que no entenc és per què no es fa córrer aquella cantonera. Ja més d’un cop s’ha anat enlaire per algun autocar o per algun camió, i en aquests moments s’està fent una obra que costa diners i que allò només és retirar un metre i no crec que al propietari li sigui tan perjudici, si se l’indemnitza, evidentment, o amb el tràmit que sigui, però per què s’està fent una obra així sense retirar una mica la vorera. No ho entenc.

Gràcies.”

La senyora alcaldessa diu:

“La senyora Cristina Llumeta. Vol plantejar una o dues qüestions? No, no, és per dir-li si té un minut o en té dos, però...”

La senyora Llumeta diu:

“Moltes gràcies, senyora alcaldessa, pel que fa per la gent gran. Ara, el que ha dit el senyor Figueres s’ha quedat curt. Després, el següent: què hem de fer amb els gats d’Esplugues? No es pot fer com a Sant Feliu, com a Sant Just, com a Sant Joan Despí, què és el que podem fer? Tenim un raconet, nosaltres ja no el mantindrem, el que no pot ser és que cada dos per tres trobis gats morts per la carretera. Aviam si algú ens pot dir alguna raó, ja som unes vint persones que els vam donant de menjar i...”

La senyora alcaldessa diu:

“Vostè és cuidadora, oi? Vostè és una cuidadora? Molt bé. I ens ajuda a... Bé, ja li preguntaré després. Moltes gràcies, senyora Llumeta. La senyora Eulàlia Herranz. Senyora Herranz, té una o dues qüestions? Doncs un minut per a cada.”

La senyora Herranz diu:

“A veure, senyors regidors de l’oposició, volen si us plau recordar-li al senyor portaveu del Grup Socialista que en l’última conversa amb l’associació de veïns es va dir que es posarien els parquímetres en un lloc on no s’haguessin de treure, si passats els sis mesos de prova es demostrava que la zona verda no solucionava els problemes que tenim? I que han canviat la ubicació dels parquímetres sense dir-li res a l’associació de veïns, perquè a l’última reunió que vam tenir amb el senyor portaveu ens va dir que nosaltres érem unes mentideres. Jo la veritat és que m’estic tocant el nas i a mi el nas no em creix, però des d’aquí potser al senyor portaveu sí li creix una mica.

I respecte a la zona centre, la zona verda del centre, m’agradaria saber de quants mesos era el temps de prova. Han fet l’informe una vegada s’han acabat els mesos de prova corresponents? Si la resposta és que sí, han preguntat als veïns afectats? Si la resposta és no, quants mesos han passat des que ha finalitzat el període de prova? I per què no han fet l’informe?

I la segona qüestió és: Quan pensen tornar l’import dels comandaments dels veïns de Finestrelles que vam pagar en el seu dia? I volem que prenguin nota que si l’ajuntament ens va cobrar en metàl·lic, els veïns els volem cobrar en metàl·lic, o si més no que el veí pugui decidir com els vol cobrar, no que se’ns vingui imposat cap tipus de cobrament.”

La senyora alcaldessa diu:

“La senyora Trini García. Señora García, ¿tiene una o dos preguntas?”

La senyora García diu:

“Es una pero muy larga.”

La senyora alcaldessa diu:

“Pues si es muy larga, no tiene más que un minuto.”

La senyora García diu:

“Bueno, siempre es el mismo tema. Hola, buenas noches, soy de Can Vidalet, del barrio tan..., eh? Entonces, quiero darle ante todo las gracias a la policía, que se ha portado muy bien, tanto Mossos como policía local, han hecho todo lo que han podido, pero en los bloques seguimos con el mismo problema y más, ahora tenemos los viernes botellón. Se lo he dicho al regidor por pasiva, por..., de todas..., pero no hay manera, aquello no se soluciona.

Rompen botellas, sigue habiendo lo mismo, no he mentido nunca, creo que soy una persona que he demostrado todo lo que he dicho, he ayudado a la policía, al regidor, he ayudado a los Mossos para que supieran muchas de las cosas que se mueven en el barrio, me encuentro que me llaman mentirosa, y eso sí que me ha molestado mucho. Yo no voy a volver a colaborar con la policía, ni con el regidor, ni con nadie, es decir, que yo, mi cometido ha terminado, yo ya no me voy a presentar a ninguna reunión más del barrio.

Saben que estoy amenazada, saben que tengo varias denuncias puestas, yo no he visto ningún resultado, es más, soy yo la que se tiene que esconder, y yo no he cometido en mi barrio ningún delito. Mi hija está también amenazada, sabéis que mi hija es discapacitada, y no voy a permitir que nadie la amenace, y sobre todo no voy a permitir que nadie haga nada, entonces me ha molestado mucho de lo que me he enterado hoy, creo que no me lo merezco porque creo que llevo tres años otra vez en mi barrio, donde he vivido toda la vida menos el tiempo que he estado casada, y ya le digo, estoy muy enfadada, muy molesta, aunque doy las gracias a la policía, sé que no pueden hacer más.

También pido, yo al regidor le di unos papeles diciendo que esa zona es privada, lo pone, y queremos que sea privada, y todos los vecinos estamos de acuerdo. Lo que no me puede decir la policía es que no pueden hacer nada porque es una vía pública, cuando nosotros tenemos documentos donde pone que es privado. Entonces algo se tendrá que hacer, algo habrá para poder echar, porque no es gente del barrio, es que no lo es y lo saben, tienen papeles, tienen nombres y saben que no son de los bloques. Entonces, si no son de los bloques tiene que haber algún método para que podamos descansar. Es que los viernes vienen con las bolsas de botellón y se quedan allí, luego rompen los cristales en las jardineras, a las cuatro de la mañana. Yo me levanto a las seis todos los días, porque trabajo gracias a Dios, tengo

trabajo ahora, y me levanto a las seis de la mañana sin dormir –sin dormir. Entonces, solo pido por favor que, bueno, se lo he dicho a la policía y la policía me entiende, pero seguimos igual. Entonces, por favor pido que si es privado, que sea privado de una vez. Yo cuando era pequeña arreglaba los jardines, le he dicho a esta vecina: «Oye, nos ponemos la fruta en nuestros jardines, porque son nuestros.» Que no nos los roben, claro está, porque como entra todo el mundo... Es lo único que pedimos, que vuelva a ser privado, es privado y que vuelva a ser privado, por favor.

Nada más, buenas noches. Bona nit.”

La senyora alcaldessa diu:

“Vostè havia demanat la paraula? No l’hem vist, perdoni’m. El seu nom? Perquè consti, Juani Domínguez, perquè consti en l’acta.”

La senyora Domínguez diu:

“Es privado lo mío. Yo quisiera saber, el ayuntamiento o Servicios Sociales, en qué se han regido para rechazar a mi marido un año entero en el plan de trabajo. Él ha llegado muy triste, muy lloroso, porque le han dado excusas de que no habla catalán, que no tiene carnet de conducir, y me he enterado y sé y doy fe que hay gente que ha entrado que no sabe hablar el catalán y no tiene carnet de conducir. Entonces yo quisiera que alguien, por favor, me diera una explicación. Nada más, muchas gracias.”

El senyor Giner diu:

“Bé, Santi, crec que paga la pena fer un reconeixement públic per la teva tasca davant del Grup d’Estudis durant tot aquest temps que hi has estat, i un reconeixement públic, que jo crec que, en aquest sentit, també interpreto és el que sent el conjunt dels grups municipals. I també felicitar la Rosa Abós, la nova presidenta. Hem quedat el dijous a dos quarts de tres per veure’ns, i per tant comentar alguna de les coses que havíem dit.

Pel que fa al tema de Sant Pere Màrtir, convocarem aquesta reunió amb la junta. I del que has dit, jo crec que són manifestacions. Prenem nota de la

Biblioteca Pare Miquel d'Esplugues perquè tant la biblioteca com des de Comunicació de l'ajuntament s'utilitzi aquesta nomenclatura, que és la correcta, evidentment. Per tant, del que has dit, ho hem escoltat i hem pres nota, del conjunt de les teves reflexions.

Teresa Carbonell. Teresa, sobre el tema del discurs del Carnestoltes. L'ajuntament no diu en quin idioma s'ha de fer el discurs, com tampoc ho diu al pregó, sinó que això el que ho fa tria l'idioma. Sempre és una entitat la que s'encarrega de preparar aquest discurs. Ni el contingut, per tant, que nosaltres no tenim que compartir. Ni en un cas ni en l'altre, no hi té cap mena d'incidència l'ajuntament, sinó que el fa la persona que tria l'entitat.

I la segona qüestió que has fet també era una reflexió, eh, sobre el tema de què passarà –aquest *suspens*– què passarà al proper ple sobre aquestes mocions. Que el Roger té una idea que jo crec que..., que serà interessant.

Quant a la intervenció del Jordi. Jordi, jo crec que fa un mes vam treure a la junta de portaveus que hauríem de parlar d'aquest tema del Síndic de Greuges, perquè havia acabat l'exercici anterior, s'havia inclòs una partida pressupostària –encara que testimonial– als pressupostos del 2012, i vam coincidir: «Que calia començar a treballar en aquest tema». Per tant, és un tema a portar en una propera junta de portaveus.

Sobre la teva intervenció respecte de Jaume Marco-Avinguda la Miranda, que és el que comentaves, doncs home, aquella vorera sí que era infame, saps que hem tret els dos plàtans i els hem replantat en dos llocs diferents, al Parc de les Tres Esplugues i al Parc dels Torrents, i el tema està en què allà no hi havia cap pas de cap mena, i sí que s'ha fet això. I és veritat que no hem pogut actuar sobre la finca perquè no és nostra, s'ha d'expropiar. Situació una mica complicada en aquests moments, fer una despesa econòmica, tal com estan les coses, amb una expropiació. (*Veure de fons.*) Però per allà es va posar un semàfor. Es va posar aquell semàfor d'acord amb Sant Just per evitar que hi hagués aquest punt de trobada, diguem-ne, entre vehicles i possibles autocars, sinó que tinguessin en un moment determinat espai de circulació i poguessin fer la maniobra més còmodament. (*Veure de fons.*)

A la senyora Cristina Llumeta, que ha fet la pregunta del tema dels gats. Bé, vostè si és cuidadora ja coneix perfectament quin és el procés que seguim nosaltres, no? Detectem les colònies, intentem fer la captura, els esterilitzem i els portem a la gatera on vostès tenen cura d'ells... (*Veure de fons.*) Molt bé.

Pel que fa a l'Eulàlia. El primer que deies era el tema de les mentides i tal. Home, jo no sé si és un acudit això que has dit, home però posats a dir, jo sí que dic que és mentida el que dius que jo he dit, que éreu uns mentiders, això és mentida. I ho he de dir perquè és així, perquè a més a més ni és el meu estil

ni molt menys ho diria. Per tant, és una interpretació absolutament lliure de no sé quina conversa, tenim converses sovint.

Pel que fa al tema dels parquímetres, entrant en aquest tema, jo vaig estar veient la instal·lació, els punts on s'instal·laven, i hi havia un que estava al carrer Santa Rosa concretament, que no estava ben instal·lat, i vaig decidir de canviar-lo. Els demés s'instal·laven a les cantonades, i és com vam quedar nosaltres, que els instal·laríem a les cantonades perquè sabem que als carrers Santa Rosa, Bonavista, Rocaberd i Pins no hi ha voreres massa amples i vam quedar exactament així, i és el que hem fet. En aquest sentit, hem complert allò que vam dir.

I quant al tema que comentaves, del tema dels comandaments, està en procés de tornar-ho. Ja us ho vaig comentar, que des de la Unitat d'Inspecció, que és la que ha gestionat l'entrega, té els decrets preparats per tornar els imports.

Quant al tema de quin és el resultat de l'àrea verda i si nosaltres hem fet un seguiment sobre la seva implantació a la zona Centre, doncs hem fet un seguiment evidentment. I com l'hem fet? Hem parlat amb els veïns i hem parlat amb els comerciants, que han donat sempre una acollida, primer una expectativa i després una acollida positiva a la seva implantació, i també hem tingut reunions oficioses i alguna oficial de valoració amb l'associació de veïns del Centre sobre la implantació.

I pel que fa al tema de Finestrelles, evidentment el compromís és fer aquesta revisió de la implantació els primer sis mesos i a partir d'aquí, amb la informació que anem recollint, que serà per diversos canals, pel l'associació, pels veïns i veïnes també afectats que també hauran de dir la seva, també pels vigilants de la zona, i en funció de la pròpia observació de la policia local i dels regidors dels diversos grups, prendrem les mesures que calguin, si és que cal fer algun tipus de correcció, i la prendrem si s'aconsella.

I després, hi ha dues preguntes, de la senyora Trini García i la senyora Juani Domínguez, que respondria l'alcaldeessa.”

La senyora alcaldeessa diu:

“Primer. A la senyora Domínguez, perquè és més concret. El procés de selecció en els casos de plans d'ocupació, (m'imagino que, deu ser el de Llei de barris, perquè vostè, usted es del barrio de Can Vidalet y por lo tanto entiendo que debe estar relacionado con Llei de barris), es realitza des del SOC, el Servei d'Ocupació de Catalunya.

(Veü de fons.)

Doncs jo li explico com funciona. En els plans d'ocupació, el SOC és directament qui selecciona. No és un procés en què seleccioni ni l'ajuntament, ni les treballadores socials. Perquè en un pla d'ocupació, què és el que fa l'ajuntament? Definir els llocs de treball: «Necessitem 4 agents cíviques, necessitem 4 peons , necessitem 6 de tal.» Però la selecció no la fa l'ajuntament. Ara bé, la selecció la fa el SOC. Nosaltres el que fem exclusivament és entrevistar, com a màxim, tres persones que ens donen per lloc de treball. Per què fem això? Amb molta dificultat, ho fem exclusivament. Perquè moltes vegades el que fa el SOC és seleccionar aquella persona que no té cap tipus d'ajut, de subsidi si són aturats de llarga durada.

Nosaltres l'únic que intentem veure és que aquell perfil, malgrat sigui una persona que està en una greu dificultat econòmica, també s'adequa al que necessitem, perquè de vegades, clar, igual doncs... El tema dels requisits sí que són nostres. Per què? Perquè evidentment, no és igual una persona que hagi de conduir un vehicle que el cas d'un agent cívic. A un agent cívic no se li demana un permís de conduir. I repeteixo, els requisits són nostres. Ara, seleccionar, seleccionar, no selecciona l'ajuntament –no selecciona l'ajuntament. Nosaltres ni seleccionem ni rebutgem ningú.

(Veü de fons.)

No, fem una cosa, si li sembla a vostè bé, perquè aquí en el ple ja no ho podem fer i jo crec que hem estat molt flexibles amb el reglament. Ara, en marxar, mirem quin és el cas. Li podem explicar exactament de quin pla estem parlant, ... *(Veü de fons.)* Bé, doncs molt bé. En parlem. Les treballadores socials no fan la selecció de personal. *(Veü de fons.)* No és això.

No, el SOC és qui fa la selecció, i no hi ha una altra manera, i nosaltres tenim casos de persones a serveis socials que sabem de les seves dificultats, però si el SOC no les proposa, nosaltres no podem fer res, en absolut -en absolut. *(Veü de fons.)* Molt bé, doncs fem una cosa, en marxar en parlem del cas i li donarem les explicacions del seu cas en concret, d'acord? *(Veü de fons.)* No, no és el lloc, el moment sempre és, no és el lloc. Estem acabant un ple, l'acabarem, el ple, i després jo tinc tot el temps per quedar-me fins l'hora que vostès vulguin per estudiar aquest cas i per donar les explicacions.

Senyora García, ara el seu cas. Està agraïda a la policia, veritat, ha dit? I sap per què està agraïda a la policia? Perquè des d'aquest ajuntament s'ha donat una instrucció molt clara -molt clara- que aquest és un lloc de vigilància prioritària.

Efectivament, allà, sigui públic o privat, diu vostè que és privat, nosaltres hem de vetllar -hem de vetllar- perquè allà sigui un espai segur, sigui o no sigui via pública, ha de ser un espai segur. I sap molt bé que nosaltres podem combatre

amb els mitjans que tenim que allà no hi hagi un consum de droga, que no hi hagi un *trapicheo* de droga, pel que fa al botellón exactament el mateix, nosaltres tenim per sort una ordenança a aplicar. Ara, el que no podem evitar és la presència de gent. Llavors, és veritat, si això és privat hi ha altres possibilitats que jo crec que la mateixa comunitat de veïns pot explorar per admetre o no admetre persones que puguin ser del recinte.

Ara, dit això, vostè sap que ens hem trobat allà, que coneixem la problemàtica, que hem posat tots els mitjans, que hem tingut durant uns mesos cada dia – quan no eren mossos era la policia local– cada dia fent el patrullatge necessari, i no només això, sinó a més a més amb la possibilitat de fer gravacions, oi? Ho dic amb tota, no puc dir més, però amb tota la confidencialitat que això requereix, si han fet gravacions per evitar que hi hagi un problema de seguretat ciutadana. Per tant, tot allò que suposi un problema de seguretat ciutadana, amb els mitjans que nosaltres tenim, ha de ser reconduït, d'això no tingui cap mena de dubte. I és el que hem fet, i he vist que sortosament vostè l'ha reconduït. Ara, jo ja aquí en el ple no entro en la rumorologia, m'han dit, m'ha dit, jo en això no entro. A mi el que em preocupa és que vostè se senti segura. Pot sentir-se o no sentir-se segura, però que més mitjans -més mitjans, i vostè m'ho ha dit– més mitjans no podem posar. Continuem amb aquesta actuació prioritària.

Sàpiga que, jo rebo cada dia, cada dia a les deu de la nit, en què ha consistit aquesta actuació policial, per on han passat, i fins i tot sé les persones que cada tarda troben allà, si són quatre, si són deu, si és en una actitud o en una altra, cada dia. (*Veü de fons.*) Bé, sap que la policia hi passa. Igual no sap que jo cada dia a les deu de la nit sé el que ha passat. Doncs jo li dic: sé el que ha passat. Amb la Unitat Canina de Policia Local també, vostès ho saben. Per què? Perquè tenim un gos que està ensinistrat i és capaç de detectar, no només si en aquell moment hi ha droga sinó si durant els darrers dies hi ha hagut, perquè per sort aquest ensinistrament i aquest olfacte permet que puguin detectar si ha hagut moviment. Aquest és un tema per a nosaltres bàsic, important, prioritari, no hi ha un altre.

Jo em sento molt malament amb què vostè no se senti segura. Segurament no és per un tema de seguretat ciutadana, són per altres temes, per un tema d'amenaques, però això porta el seu camí. Vostè ha fet molt bé de denunciar aquestes amenaces, però això se'ns escapa de les mans a l'ajuntament, com pot entendre, nosaltres el que podem posar és vigilància policial, més i més encara. Ara, el tema de les denúncies ja porta la seva via, que és un procediment judicial, evidentment en el que nosaltres no tenim cap tipus de competència.

Continuarem treballant exactament de la mateixa manera, no tingui cap mena de dubte. A mi em sap molt greu que vostè no tingui aquesta sensació de

seguretat i que vostè hagi de continuar amb aquestes denúncies. Em sap greu pel que significa per a vostè, però no tingui cap mena de dubte que continuarem treballant exactament igual, i per tant vostè veurà cada dia el patrullatge, ja no només dels patrulles de Policia Local i de Mossos, sinó fins i tot de la Unitat Canina i també de l'oficina local que tenim a Can Vidalet cada dia, de dilluns a divendres de 6 a 8, que té com a obligació també fer la ronda pertinent per l'agrupament Cadí.

Per tant, no tingui cap mena de dubte, això ha estat així i vostè a més ho ha confirmat. *(Veu de fons.)* Altres coses ja no estan malauradament a les nostres mans, és a dir, el procés judicial no està a les nostres mans, i per tant, en la mesura que nosaltres puguem ajudar... El tema del *botellón*, si es detecta i a unes hores, no es preocupin que sancionarem. Ara, pel fet d'estar, de ser-hi present en un lloc, no podem actuar. Ho saben, ni policia i menys nosaltres, no podem actuar. Pel fet del consum de droga, pel fet del *botellón* sí podem actuar i actuarem. Jo més no li puc dir, i sap que n'hem parlat i que podem parlar quantes vegades necessiti, i per tant sempre trobarà, el suport, la vigilància, l'actuació dels cossos policials. Un altre procediment ja està fora de les nostres mans.

(Veu de fons.)

En resum és una possibilitat, efectivament, si és una part privada. Jo crec que han de pensar. Són els propis veïns els que han de decidir de quina manera poden privar la presència de persones alienes, no només a l'agrupament, al barri i a la ciutat –al barri i a la ciutat. *(Veu de fons.)* Bé doncs vostè no es preocupi que parlarem de seguida i mirarem de fer això realitat, si hi ha l'acord dels veïns i veïnes. Si hi ha l'acord, no hi haurà cap problema, entenc. No es preocupi, així serà. Doncs molt bé.

Doncs si no hi ha res més, podem aixecar la sessió.

Moltes gràcies.”